

porta més petita que donava accés a una cort. Antigament, un rellotge de sol presidia la façana. Avui, pràcticament no en queda res. Curiosament, encara es conserva el número 35 amb què estava assenyalada la casa.

A les altres façanes, les bardisses cada dia aconsegueixen prendre més protagonisme a les parets. A la part del darrera, s'hi van fer unes obres amb ciment, tapant qualsevol obertura.

La casa antiga estava formada per tres cossos principals, però probablement al segle passat, se n'hi va afegir un altre a la banda de llevant, utilitzat com a cort per al bestiar. L'entrada no és gaire gran. El sostre és pla, i el terra està enrajolat. A mà dreta, hi ha un portal que ens duu a la cuina; a mà esquerra, hi ha un altre portal que ens condueix a una cort per al bestiar. Al final de l'entrada, es troba una porta tapiada, i al costat, comença una escala de pedra amb 6 esglaons. De fet, aquesta escala només comença, perquè la part central, que ens hauria de permetre pujar al primer pis, ha caigut.

La cuina encara conserva una pica de pedra arran de la finestra. Destaca, sobretot, una gran llar de foc, que pràcticament ocupa un terç de l'habitació. Hom hi pot veure l'obertura de l'antic forn de pa, i pot imaginar com devien ser les llargues vetllades d'hivern, amb persones arrecerades a la vora del foc, feinejant, resant, o explicant contes i rondalles. Cal recordar que la cuina sempre ha estat una de les cambres primordials de qualsevol masia.

L'habitació principal del primer pis era la sala. Era prou espaiosa, i distribuïa les altres estances de la casa. A la finestra, hi ha els típics festejadors. Una gran biga de fusta sustenta el pes del sostre de punta a punta. Com a mínim, hi havia tres habitacions. La majoria conserven els colors amb què estaven pintades, i les sanefes que les decoraven. La que es troba sobre la cuina era la més càlida, ja que la xemeneia, ben visible a l'esmentat dormitori, s'utilitzava com a sistema de calefacció. Malauradament, la majoria de peces estan en un estat lamentable, amenaçant ruïna. A més, algun desaprensiu ha entrat a la casa, malmetent alguns racons, i omplint de guixades algunes parets.

A la part exterior, hi ha un pou just davant de la casa. Aquest pou té una inscripció, poc visible, on s'intueix la data 1888. També cal destacar que a la part superior, fent d'obertura, hi ha una roda de molí. Al costat del pou, hi ha una mena de safareig i de bassa, mig amagat per la vegetació.

A la banda de ponent, es veuen les restes del que devia ser una cort, o un recinte semblant. Una mica més lluny, dalt d'una petita pujada, hi ha un porxo, també en mal estat. Davant del porxo, s'endevinen els cairons que formaven part de l'era. De mica en mica, les herbes i la terra han ocupat el seu lloc, de manera que ja quasi no en queda res.

¿És possible trobar les arrels històriques d'aquest arbre que avui ja sembla abatut? Afortunadament, encara ho podem intentar i presentar una hipòtesi sobre els seus orígens.